GAZETA LWOWSKA.

We Srodę N[ro.] 21. 21. Lutego 1827.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Z Wiednia —

Za Najwyższym rozkazem N. Cesarzowéj i i Królowéj Jejmości, jako najwyższéj opiekunki wysoce ślachetnego orderu gwieździstego krzyża, obchodzono we Wtorek d. 6. Lutego rano o godzinie 11téj w c. k. parafijalnym przydwornym kościele pamiątkę najwyższéj Założycielki orderu, niegdy Cesarzowéj Jejmości Eleonory, z domu Xiężniczki Mantuańskiéj, wraz z rocznicą wszystkich zmarłych Członków tegoż wysokiego orderu, przez nabożeństwo żałobne i złożenie ofiary, na którém była N. Cesarzowa Jejmość wraz z obecnemi tu Damami orderu. *(D. A.)*

N. Pan najwyższém Swojém postanowieniem z d. 29. Stycznia b. r. raczył Galicyjskiego Gubernijalnego Radcę Józefa Hohn mianować najłaskawiéj Radcą Nadwornym, z umieszczeniem go przy c. k. Galicyjskiém Gubernijum.

N. Pan raczył uwolnione miejsce Starosty Cyrkułowego nadać najłaskawiéj dotychczasowemu Galicyjskiemu Gubernijalnemu Sekretarzowi, Andrzejowi Kawalerowi Ettmayer z Adelsburg.

N. Pan raczył niżéj podpisanemu Zastępcy Gubernatora, jakoteż całéj Dyrekcyi bankowéj, w d. 11. z. m. dać osobne posłuchanie, i przełożony sobie wykaz bankowego Instytutu czynnego z roku 1826, jakoteż najuniżeńsze dzięki Towarzystwa akcyjnego, za ciągłą ojcowską temuż Instytutowi dawaną opiekę łaskawie przyjąć.

Daléj Najwyższém postanowieniem Swojém z d. 19. t. m. raczył N. Pan przez ostatnie Zgromadzenie Wydziału z d. 8. t. m. potwierdzonych Dyrektorami banku: Jana Henryka Barona Geymüllera, Jana Ignacego Pummerera, urodz. Jana Krystyjana Bruchmana i urodz. Jakuba Józefa Löwenthal, w ich dotychczasowym zakresie działań najłaskawiéj potwierdzić.

Melchior Kawaler de Steiner,
Zastępca Gubernatora banku.
Bernard Baron Eskeles,
Dyrektor banku.
Jerzy Kawaler Sina,
Dyrektor banku.

— Z Węgier. —

Gazeta Preszburska z d. 26. Stycznia zawiera co następuje:

Narady cyrkularne dla wynalezienia ulgi, jaka przy załatwieniu prywatnych stosunków pieniężnych na korzyść dłużników zajść może, jeszcze ciągle w Stanach trwają. *(G. Wied.)*

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Brazylija.

Podług wiadomości z Brazylii (w gazetach Angielskich z d. 30. Stycznia) Cesarz Brazylijski wsiadłszy w d. 20. Listopada na okręt linijowy Don Pedro I., odpłynął do Rio Grande (miasto na południu Państw jego) nad granicą tak zwanéj Bandy wschodniéj. Równie udały się tamże z Rio de Janeiro: fregata Izabella, korweta Goyaz i galiota Pierwszy Grudzien, wraz z siedmiu okrętami przewozowemi, które wzięły 1500 ludzi. Słychać, że Cesarz będzie sam kierował operacyjami wojny przeciwko Buenos-Ayres. Główna kwatera wojska Buenos-Ayreskiego według ostatnich wiadomości, znajdować się miała nad Rio Negro, 150 mil Angielskich w stronie północnéj od Monte Video. *(G. W.)*

Portugalija.

Xiężniczka Rejentka wydała rozkaz następujący: Ponieważ codziennie powstają kłótnie pomiędzy mieszkańcami miasta a żołnierzami Angielskiemi, pochodzące z opilstwa i braku wzajemnego zrozumienia się, zatém zaleca się Jeneralnemu Intendentowi Policyi, aby każdéj nocy rozkazał patrolom i rontom przeciągać po ulicach; a że najwięcéj szynkownie i kawiarnie są teatrem tych rozruchów, przeto Władze cywilne winne są szczególniéj mieć baczność na miejsca publiczne Szynkarzom winem lub wódką, zakazuje się wyraźnie przyjmować broń, lub sztuki oporządzenia żołnierzy Angielskich, miasto zapłaty, lub takowe brać na zastaw.

Gazety Lizbońskie z 15. i 16. Stycznia zawierają obszerniejsze doniesienia o namienionéj już potyczce w d. 9. Stycznia wojsk konstytucyjnych przeciwko powstańcom. Jenerał Villaflor mówi z pochwałami o Jenerałach Mello i Klaudino i Baronie Sabran, jakoteż o wojsku pod

)(

ich rozkazami będącém. Powstańcy zostali wyparci ze wszystkich stanowisk ze stratą 60 ludzi w zabitych a 200 rannych. Więcéj niżeli 1000 ludzi z pierwszéj i drugiéj linii przeszło, a 160 dawniéj zabranych przez nich konstytucyjonistów wróciło do swoich towarzyszów broni. Ostatni utracili 11 w zabitych, 37 mieli rannych, 34 ludzi zbiegło, a jeden wzięty w niewolą.

Nowsze wiadomości z Lizbony z dnia 19. Stycznia, w Gwieździe umieszczone, zawierają: Jenerał Villaflor donosi ze swojej głównéj kwatery w Almeidzie z d. 15., że powstańcy przeszli za granicę do Hiszpanii, i osadzili Aldea do Bispo i Villar do Cervos. Villaflor kazał rozpoznać Almeidę i dowiedział się, że już była opuszczona. — Pułk milicyi z Tondella, stojący tamże załogą, a którego Szef już od niejakiego czasu z Jenerałem konstytucyjnym Azeredo listował, połączył się z nim wprzód w nocy, poczém pułk został rozbrojony, a żołnierze do domów odesłani.

Margrabia Angeja pisze pod dniem 13. i 14. Stycznia, iż osadził mosty w Montalegre, Villapaum d'Aguiar i w Villa Real, i jeszcze w Reguj chce osadzić. Jenerał de Moura donosi z Valencyi pod dniem 13., że Major Queiroz pobił gerilasów, którzy uderzyli na liniją wojsk Rejencyi w prowincyi Minho. — Pułkownik Angielski Meir, widział Margrabiego Chaves, który z żoną i małym pocztem cofał się ku Coa nad Duero, aby z tamtąd udać się mógł do prowincyi Tras-os-Montes.

Wyrok wydany w d. 13. przez Xiężniczkę Rejentkę rozkazuje, aby 18 Hiszpanów służących w różnych pułkach Portugalskich, opuściło te pułki, ponieważ ci żołnierze jako poddani Króla Hiszpańskiego, nie mogą zostawać w służbie Portugalskiéj.

Gwiazda donosi z Lizbony z d. 20. Stycznia: Ponieważ wojsko Angielskie zbiera się do opuszczenia Lizbony i wyjść ma w głąb kraju, przeto Xiężniczka Rejentka wydała w d. 13. rozporządzenie, zalecające, aby wspomnione wojska w prowincyjach podobnie jak Portugalskie były przyjęte i za takowe uważane.

Daléj artykuł prywatnéj korrespondencyi Gwiazdy wyraża: Wojska Margrabi Chaves weszły do Hiszpanii, i Hrabia Villaflor oznajmił Rządowi Hiszpańskiemu, że upoważniony jest na mocy ugody do odebrania broni. Z dwóch pułków Angielskich, które przybyły z Gibraltaru, jeden wylądował, drugi jeszcze na okrętach. Brygada Angielska, która wyszła przed kilką dniami, idzie do Leiry, Abrantes i Thomar; podług opowiadania Oficerów, wszystkie wojska wyruszą w dniu 10. lub 12. w głąb kraju; przynajmniéj poczynione są do tego wszystkie przygotowania. Hrabia Villaflor, jak mówią, niebawem uda się do Paryża.

Jenerał A'Court mianowany jest Kawalerem orderu W. Krzyża wieży i miecza, a Rejentka ofiarowała mu w darze krzyż wartości 120,000 franków. *(G. W.)*

Hiszpanija.

Gwiazda z d. 1. Lutego zawiera następujący artykuł: Srodki uchwalone w Madrycie przeciwko Jenerałowi Longa i innym Kommendantom Staréj Kastylii (zobacz przeszły Numer Gazety naszéj) udzielone zostały przez gońca Dworowi Lizbońskiemu, i poczyniono przygotowania, aby Margrabię Chaves, Wicehrabiego Canellas, (skoro tylko staną na ziemi Hiszpańskiéj, co zdaje się, że już zaszło), zwrócić do Francyi. Zaś Jenerał Hrabia Villaflor ze swojéj strony osadziwszy Almeidę, opuszczoną przez powstańców, starał się wnijść w związek z pogranicznemi Władzami Hiszpańskiemi i one w najprzyjaźniejszych wyrazach zapewnić, iż przyjęty przez Jego katolicką Mość systemat neutralności najsumienniéj zachowywać będzie. *(G. W.)*

Wielka Brytanija i Irlandyja.

Gazety Londyńskie z d. 17. Stycznia zawierają następujący rozkaz dzienny:

Horse-Guards d. 24. Stycznia 1827.

»Stosownie do najłaskawszych rozkazów Króla Jegomości, obejmuje Feldmarszałek Xiążę Wellington dowództwo nad wojskiem, i wzywa Jenerałów i Oficerów wojska o ich pomoc i wsparcie w utrzymaniu karności, dobrego porządku i wysokiéj onegoż sławy.«

»Oficerowie sztabowi, którzy przy osobie zmarłego dostojnego i głęboko żałowanego Dowódzcy umieszczeni byli, pozostaną w różnych swoich urzędach przy sztabie Feldmarszałka Xięcia Wellingtona, i stosownie do tego należy onych słuchać. Podpułkownik John Freemantle mianowany będzie Adjutantem Naczelnego Wodza w miejscu Podpułkownika Amstrong, który rezygnował. Na rozkaz Jego Wysokości Naczelnego Wodza: Henry Torreus, Jen. Adjutant.«

»Jenerał Porucznik Sir Henry Taylor mianowany jest przez Xięcia Wellingtona Sekretarzem w interesach wojennych.«

Podług listy urzędowéj przełożonéj Parlamentowi przed dwoma laty, aktualny stan Angielskiego wojska, licząc w to i Oficerów, był następujący: Jazdy 9201 ludzi; piechoty gwardyi 4539 ludzi; piechoty linijowéj 68,772 ludzi; korpus osad 3256 ludzi; w ogóle 85,748 ludzi, do czego jednakże nie są policzone wojska w Indyjach stojące, jakoteż korpus inżynierów i artyle-

ryi, należące do osobnéj administracyi, i Oficerowie na połowie żołdu. Na zasadzie tego podania zezwolił Parlament na budżet wojskowy z 1826. 7 mil. 747,000 funt. szt.; w roku 1825 był takowy mniejszy o 168,000, a w roku 1823 o 395,000 funt. szt.

W Londynie odebrano wiadomości z Gibraltaru z dnia 9. Stycznia. Dniem wprzódy wsiadły tam na okręty Windsor Castle i Lord Melville, pułki 23 fizylijerów i 43 lekkiej piechoty i popłynęły do Lizbony. Takowe zastąpić miały pułki 85 i 93 z Malty, po które już przed kilkoma dniami przeszły okręty wojenne przez cięśninę morską. (*G. W.*)

Francyja.

Król przesłał Prezydentowi Konsystorza Ewanjelickiego Kościoła, wyznania Augszburskiego 800 fr. na wsparcie ubogich rodzin tegoż kościoła w miesiącach zimowych. Delfin przyłożył się także.

Na posiedzeniu Izby Parów w d. 29. Stycz. rozpoczęto dyskusyje nad projektem do prawa względem sądów przysięgłych. Czterech Mowców, mianowicie PP. Hrabia Boissy d'Anglas, Margrabia Montemart, Xiążę Decazes i Hrabia Tournon mówili o całym projekcie do prawa. Kilka przełożonych dodatków odesłano do Komissyi dla zasiągnienia jéj zdania. Zdawca sprawy chciał dnia następującego przełożyć sumaryczną treść ogólnych rozpraw, poczém nastąpić miały dyskussyje nad pojedynczemi artykułami. — Co też zaszło na posiedzeniu d. 30. Stycznia, gdzie zdawca sprawy Hrabia Simeon odczytał przyrzeczone zdanie sprawy z sumarycznéj treści ogólnych dyskusyj, poczém przystąpiono do rozpraw nad pojedynczemi artykułami. Artykuł I. stanowi, aby Członkowie Sądu przysięgłych wyłącznie z wyborców mianowani byli. Komissyja uczyniła przełożenie, by oprócz wyborców, udzielono zdolności do wyboru na Członków Sądów przysięgłych i tym osobom, które objęte są kilkoma kategoryjami artykułu 382 Kodexu karzącego. Po dyskusyi, podczas któréj mówili PP. Hrabia Ponteconlant, Baron Pasquier, Wielki Pieczętarz i Prezydent Rady Ministeryjalnéj, przyjęto pierwszą część dodatku przez Komissyją przełożonego. Poczém otworzono dyskusyją względem innych tak przez Komissyją, jakoteż przez Hrabiego Tournon i Xięcia Decazes przełożonych dodatków, któratо dyskusyja miała trwać dnia następującego. Na tém samém posiedzeniu wprowadzony został Xiążę de Lorge, który otrzymał miejsce i głos w Izbie.

Messager de Marseille zbija niedawno z tego miasta rozgłoszoną wiadomość o Lordzie Cochranie: Mówi ón, że Lord w d. 10. Stycznia znajdował się w Marsylii; wprawdzie galiota *Unicorn* stała w d. 18. w tamecznym porcie i miała wypłynąć, atoli jéj papiery nie do Napoli były wydane. Okręt stojący w S. Tropez jeszcze nieuzbrojony i nie żądał papierów do podróży. Tenże sam Dziennik dodaje: Margrabia Livron, Ajent Paszy Egipskiego przybył do Marsylyi i powróci do Alexandryi z fregatą, którą pilnie uzbrajają, i z galiotą Livorno, która także dla Paszy przeznaczona. (*D. A.*)

Królestwo Obojéy Sycylyi.

Dnia 15. Stycznia, Król Jegomość Obojéj Sycylii dał Austryjackim Jenerałom z powodu bliskiego ich odjazdu z Państwa Jego i w dowód swojego poważenia, objad. na którym oprócz Królestwa Ichmość, Xięcia Kalabrii, Xięcia Salerno i jego małżonki, Rodziny Król. i wspomnionych Jenerałów, znajdował się także Ces. Austryjacki Poseł, Hrabia Ficquelmont, wielu znakomitych urzędników, król. Jenerałów Adjutantów i Dam. Jak słychać, artyleryja i dwa batalijony wojsk austryjackich, które wychodzą z Krolestwa, wsiędą na okręty w Tarencie i popłyną do Zara; ośm batalijonów, sześć szwadronów i Sztab Jeneralny wyruszą lądem; dnia 7. Lutego miała pierwsza kolumna stanąć w Rzymie. (*G. W.*)

Królestwo Polskie.

— *Z Warszawy.* —

Kurs listow zastawnych d. 29. Stycznia 1827.
Za 100 Zł. w list. zast. bez pierwszego kuponu.

Przedający żądają	ZłP.	—	gr.	—
Kupujący dają	—	76	—	15

Kurs listów zastawnych d. 1. Lutego 1827.
Za 100 Zł. w list. zast. bez pierwszego kuponu.

Przedający żądają	Złp.	76	gr.	22 1/2
Kupujący dają	—	76	—	22 1/2
Istotnie przedano po	—	76	—	22 1/2

Kurs listów zastawnych d. 6. Lutego 1827.
Za 100 Zł. w list. zast. bez pierwszego kuponu.
Istotnie sprzedano po ZR. 77. (*P.G.*)

Rossyja.

— *Z Petersburga d. 10. Stycznia.* —

Najwyższy Reskrypt do Prezydenta Rady Państwa Xiążęcia P. W. Łopuchina:

»Xiążę Pietrze Wasilewiczu! Rozpatrzywszy ze szczególną uwagą podaną Mi przez was sprawę z działań, które były przedmiotem rozważań Rady Państwa w roku upłynionym, z zadowoleniem oświadczam wam, i przez was wszystkim Panom Członkom Rady Moję zupełną uprzejmość i

wdzięczność za wasze wspólne zaświadczone niezwyczajnemi postępami prace. Panowie Członkowie Rady Państwa i dostojny ich Prezydent umieją czuć ważność swego przeznaczenia, a w przeszłym tak zamożnym w wypadki i w pewnych względach tak uciążliwym roku, dowiedli tego na nowo ścisłém we wszystkich zdarzeniach wypełnieniem swego wielkiego obowiązku. Przyjemno Mi jest myśléć, że nie tylko nie ostygną w gorliwości ku Tronowi i Ojczyznie, lecz podwoją jeszcze swoje starania, ażeby dopomagać Mi w układaniu koniecznych w Rządzie Państwa ulepszeń. Wam i wszystkim waszym spółczłonkom wiadomo, że ustanowienie porządku gruntownego, zarówno ubezpieczającego dobro powszechne i pożytki każdego, będzie jak było dotąd ustawicznym celem Moich gorliwych życzeń i pieczołowitości. Oświadczając wam powtórnie Moję szczególną wdzięczność zostaję ku wam przychylnym. (podp.) MIKOŁAY. W Petersburgu d. 3. Stycznia 1827 r.«

Najwyższy Reskrypt do Ministra Sprawiedliwości Xięcia Łobanowa Rostowskiego:

»Xiążę Dymitrze Iwanowiczu! Czytałem ze szczególniejszém zadowoleniem przedstawioną Mi przez was krótką sprawę o stanie działań w Ministeryjum wam powierzoném z roku 1826. Przyjemno Mi było dostrzedz, iż pomimo nadzwyczajnéj liczby spraw wynoszącéj przeszło 2,830,000, które w tym roku weszły na rozpatrzenie różnych Sądów w Cesarstwie, w stosunku bardzo mało zostało nierozsądzonych, i że przez to przyśpieszenie w wymierzaniu sprawiedliwości, liczba więźniów dochodząca w ciągu roku do 127,000 wszędzie znacznie się umniejszyła, tak, że nie przechodzi 4,900. Tę chwalebną czynność urzędów Sądowych naznamionowaną tak pocieszającym dla serca Mego wypadkiem, przypisuję staraniom waszym i téj gorliwości, która was zawsze odznaczała w zawodzie służby i którą jako godny naczelnik umieliście przelać w podwładnych; oświadczam wam szczérą wdzięczność i poruczam oświadczyć uprzejmość Moję tym z podwładnych, którzy zdaniem waszém zasłużyli na nię przez swoję gorliwość, stałość w pracach, a nadewszystko czystość chęci i bezinteressowność mając nadzieję, że nowemi i ważniejszemi jeszcze skutkami, spełnią się Moje serdeczne życzenia, ażeby taka, jak tylko być może, obok należytéj uwagi i ścisłości, szybkość w toku dzieł zapobiegała ich mnożeniu się, ażeby po całém Państwie, osobiste bezpieczeństwo, własność, wszystkie prawa każdego z ukochanych Mi poddanych ochraniane były przez Sąd bezstronny, i żeby postawieni na przestrzegaczów prawdy, pobudzeni byli w swych działalnościach przez samo uczucie obowiązku, uszanowania ku świętości praw, wykonanych Tronowi przysiąg i prawideł honoru. A w tém, aby dopomógł nam błogosławiący dobrym początkom Bóg zostaję ku wam przychylnym. (podp.) MIKOŁAY. W Petersburgu d. 5. Stycznia 1827 r.«

Wiadomości od wojska z Gruzyi pod d. 21. Grudnia 1826.

Jenerał Jermołów powracając d. 12. Grudnia z prowincyj Szekińskiej ku rzece Ałazani (w Kachetyi), odesłał do Tiflis część znajdującego się przy nim oddziału wojska, z pozostałą zas częścią połączył się z wojskami, rozłożonemi około wioski Czary i Hohami, pod Wodzą Jenerała-Porucznika Xięcia Eristowa.

Część Lerginów i Gorców, którzy wykroczyli przez łupiezki napad na Kachetyą, lękając się sprawiedliwéj kary, osiadła nie daleko wioski Czary, na miejscu podniosioném, otoczoném krętemi i lasem zarosłemi górami, Zakolały zwaném, gdzie ufając niedostępnemu położeniu, trwała w uporze nieuległości; lecz przybycie Jenerała Jermołowa zmieni tę zaciętość upornych. Starszyny Czarscy przyszlali do niego, i wyznając swój błąd błagali o przebaczenie. Oddali oni pojmanych przez siebie jeńców, przedstawili Amanatów z celniejszych familij, obowiązali się oddalić wezwanych przez siebie Gorców i wynagrodzić wszystkie szkody, poczynione mieszkańcom Kachetyi.

Jenerał Jermołów dał imieniem Jego Cesarskiéj Mości przebaczenie mieszkańcom Czary, rozkazawszy jednak wyciąć zarośla wieś tę otaczające ażeby nadal mieć dogodniejszą zręczność w przybliżeniu wojsk do saméj wioski.

Na granicy Perskiéj panuje spokojność; partyja jazdy Perskiej, która była wycieczkę zrobiła na jedno z naszych koczowisk nie daleko Araxu, nie tylko nie mogła w niczém naszym mieszkańcom zaszkodzić; lecz nawet musiała się cofnąć ze stratą. Aby zapobiedź wszelkim tego rodzaju przedsięwzięciom, część przedniéj straży posunęła się do Chudoporeńskiego mostu dla lepszego zabezpieczenia brzegów Araxu: ze strony zaś stepu Muchańskiego poruczono straż oddziałowi Pułkownika Miszczenki rozłożonemu około przeprawy Dżewat i w dół po nad Kurem. (*Gaz. Pol.*)

Redaktor: Mikołaj Michalewicz; Druk Piotra Pillera.